

EDINOST

Glasilo Slovenskega političnega društva za Primorsko

SV edinstvo je moč.

* EDINOST izhaja 2krat na teden vsako sredo in soboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gld., za polu leta 3 gld., za četr leta 1 gld. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravnosti in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Berl in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnine, reklamacije in inserate prejema Opravnost, via Terrente, Nova tiskarna.

Vsi dopisi se posiljajo Uredništvu via Terrente. Nuova Tipografia; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vratajo. Inserati (razne vrste naznanih in poslanic) se zaračunijo po pogodbi — prav cenob; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Vabilo na naročbo.

S 1. oktobrom se začne zopet nova naročbena doba na naš list. — Stare naročnike prosimo, naj ponové naročnino, dolžnike, naj poravnajo svoj dolg, ker drugače jim list ustavimo, vse druge rodoljube pa, naj listu pridobě še novih naročnikov. — Edinost stane za vse leto 6 gld.; za pol leta 3 gld.; za četr leta gld. 150.

Upravnost.

Državni zbor.

Velevalni čin notranje politike se je izvršil 22. t. m., odprl se je namreč nov državni zbor, kateri bode skoz 6 let dobro ali slabo čuval nad interesu avstrijskih ljudstev. Odprl je državni zbor najstariji poslanec, opat Posselt, menda edini duhovnik, kateri sedi mej Velikonemci, in na njegovo vabilo so poslanci prisegli vsak v svojem jeziku; prečitala se je namreč prisega v nemškem, českem, poljskem, rusinskom, slovenskem, hrvatskem, italijanskem in rumunskem jeziku in vsak poslanec je to prisego potrdil v svojem materinem jeziku. To je bil gotovo prav slovesen moment in upravo, da se v najslovesnejšem momentu enako rabijo vse jeziki avstrijskih narodov, je najlepši dokaz priznanja narodne enakopravnosti.

Po prisegi je naznanil predsednik-starosta, da Nj. Vel. cesar slovesno odpre drž. zbor 26. t. m. Denes se torej vrši slovesnost, pri katerej bode sam cesar v prestolnem govoru oziral se v prošlo dobo in po nekakem zaznamoval glavne črte delalnosti zборa v novej postavodavnej dobi.

Pred seboj imamo torej na novo sestavljen državni zbor v začetku svoje delalnosti. Samo ob sebi nastane pri tej priliki pršanje: Kako je sestavljen ta zbor in kako se bodo grupirale stranke v njem?

PODLISTEK.

Urvaši.

Indijska drama Kalidāsova.

Na slovenski jezik preložil

dr. Karol Glaser.

Kralj.

(Dialek).

Oh, rad bi objel to ovijalnico, ki posnema mojo ljubico. (Objame jo; na njenem mestu se zdaj pokaže Urvaši. Kralj pomeži in naznana s kretanjem svojim, da se ga je nekdo dotaknil). Moje telo se veseli, kot mi bi bilo Urvašijo objelo, pa vendar se mi zaupanje ne vrača.

To, kar imel sem zdaj za ljubico, Se spremenilo mi je nagloma. Za odtreti nočem koj oči.

Ker čutil rad bi slast objema ře.

(Polagoma odpira oči) Kakó? Je to res Urvaši?

Urvaši (solzna).

Zmaguj, kralj, zmaguj!

Kralj.

Predraga moja, zdaj pa vrnijo.

Se življenje, ki ga zgubil sem,

Ko sem v samoti taval sem ter tja

Brez tebe, ki si mi veselja vir.

Urvaši.
Mnogo britkosti sem tebi povzročila; odpusti mi.

Kralj.

Ni me treba odpuščanja prosliti; uže sam tvoj pogled mi pomirjuje dušo. Samo to mi povej, kako se ti je godilo v tem času, ko sva bila ločena.

Urvaši.

Poslušaj, Veliki kralj, Sveti Kumāra se je zaobljubil, da se hoče v logu Gandhamadana pokoriti radi grehov in je odločil —

Kralj.

Kaj je odločil?

Urvaši.

Da se vsaka žena, ki stopi v ta log, spremeni v ovijalnico in da se more iz tega položaja samo z biserom rešiti, ki je nastal iz rud čega mazila Gaurinih nog. Sveti učitelj me je proklet in v tej zmoti se nisem ozirala na zapoved in s-m sto-pila v log; radi tega sem se spremeniila v ovijalnico.

Kralj.

Zdaj pa mi je jasno vse.

Urvaši.

Uže dolgo je, odkar sva zapustila mesto Pratitana; vrniva se, kajti podložniki bodo uže nevoljni.

Kralj.

Kakor ti, kraljica zapoveduješ.

Urvaši.

Kakó hočeš potovati, Veliki kralj?

Kralj.
Oj, krasna deva moja, ki takó Hodevaš, kakor bi se zibala, Do Pratitana vozi me nazaj Na megli, ki se spremenoja je V prekrasen voz; za zastavo naj bo Mu blisk, nebeska mavrica pa v kras.

(Vsi odločijo).

(Konec četrtega dejanja).

Peto dejanje.

(Predigra)

(Vidušaka nastopi).

(Vidušaka vesel).

Juhé, vendar se kralj po dolgem času vrača domov; vsaj se je pa tudi dovolj zabaival v sprehajališči Nandana in v drugih lepih pokrajinh. Zdaj zopet vrlada, kakor je to njegova dolžnost, in v vsakim prijazno občuje. Vsega ima le zaroda mu nedostaja. Denes je lunin praznik; zarad tega se je v svetih vodah Gānginih in Jāmuninih kopal s kraljico in se prav zdaj vracja v senčenico. Tam ga bodo lepo krasili in mazili; hočem se potruditi tja, morda tudi za me kaj odpade (bodi se sem ter tja).

(Za kulisami).

Oh! je to nesreča; dragi kamen, ki sem ga nosila skrivno pod pahljačo, in ki ga je gospod, ko je bil ločen od Aprarase, odločil za kras na čelo, oh ta kamen mi je ukradel orel, ker je misil, da je meso.

(Vidušaka poslušaje).

Oh, to je velika nesreča! Zelo je dragi

ampak zmernejši so se zedinili v klub avstrijskih Nemcev, skrajni pa v čisto nemški klub. Oboji so torej izključljivo Nemci in nam se dobro zdi, da smo jih mi uže davno imenovali pri pravem imenu: Velikonemci; razloček je le ta mej njimi, da prvi še Avstrijo povdarjajo, drugi pa kar naravnost kažejo svoje izključljivo nemško-narodne nagibe. S tem se je ta stranka nemogoča storila za vsaj na vladnem krmilu, kajti ona odslej zastopa le 7 milijonov Nemcev in nobenih drugih narodov, katere je poprej vsaj hlinola, da jih zastopa. Taka stranka pa nema ne pravice, ne snovi za to, da bi postala zopet kedaj odločilna.

Odkritosrčnai izključljivost Velikonemcev bode torej v korist zvezni narodov na desnici, in le v taboru desnice je in more biti odslej Avstrija. Glede na vse to moremo torej desnice prorokovati dobro bodočnost.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Državnega zborna gospodka zbornica je imela 22. t. m. prvo sejo. Ministrski načelnik je prečital cesarjev sklep glede imenovanja načelnštva ter načelnike predstavil. Načelnik grof Trautmannsdorff je prosil zbornico za enako zaupanje, kakor doslej. Njegova naloga bo zopet, varovati in povzdignoti veljavo in čast zbornice in s to delati v pravem domoljubnem duhu za državno blagost. Potem je trikrat nazdravil cesarju in mu je zbornica navdušeno pritrjevala. Po sporočilu, da se zborovanje 26. t. m. slovesno odpre, prisegli so novi uje. Načelnik se je nazadnje gorko spominjal umrlih ulov. Prva vrihodna seja bo 28. t. m.

Slovenski državni poslanci so si zastan potrditi volitve dr. Šuklje nekoliko navskriž. Poslanec Klun dela na vse kriplje zoper njega in kranjski poslanci ga bolj ali manj podpirajo, primorski poslanci pa se ne vtikajo v to stvar in šta-

prijatelj čislal ta kras za čelo, ki ima združenja moč. Skočil je kvíšku, predno so gaše okrasili. Hočem se mu bližati.

(Konec predigre).

(Zdaj nastopajo kralj, Vidušaka, Rečaka (kralj) dvornik in spremstvo).

Kralj.

Ta ptič zasluzil smrtno kazeno je, Ker vral je biser v dvoru kraljevem.

Služabnica.

Glej, tam le kroži orel in razsvetljuje ves obzor z biserom, na vrvici ob kljunu visečem.

Kralj.

Zarés, kaj hitro v krogu se vrči Ta ptič in nosi dragi mi zaklad, Kot sukal v tiru bi koló ognjenio;

Oj dragi, kaj mi je storiti zdaj?

Vidušaka.

Le nobenega usmiljenja; zlobneža je treba kaznovati.

Kralj.

Pravo si pogodil; lok in pušico mi dajte.

Služabnica (odbajaje).

Kakor zapoveduješ.

Kralj.

Ali je mogoč ptiča še videti?

Vidušaka.

Na južno stran je krenol hudobnež.

Kralj.

S tem biserom, ki lik ašoku se.

Zari, okrasil je obraz neb a.

tvaškega ogledo 21. avgusta do 7. ure zvečer čakali. Še le ob 7. uri je nek drug zdravnik iz Trsta došel, da je mrtvaka spričevala napravil, da pa mrtvacev še videl ni, to se uže umeje.

Tako skrbi naš ljubi magistrat za okolico v zdravstvenih zadevah. Ker je bil proseški okrajni zdravnik dr. Sindici odpusta potreben, ali se ne bi bilo sposobilo, poslati za ta čas kakega druga zdravnika v Prosek in to uže iz obzira, da je v bližnjem Miramaru presvitil nadvojvodinja Stefanija prebivala. Druga leta je tudi g. dr. Sindici meseca avgusta v toplice se zdraviti šel, a nadomestoval ga je vsako leto v Prosek bivajoči zdravnik — le letos se slavnemu magistratu ni potrebno zdelo, druga zdravnika sem poslati, ampak posel je izročil openškemu zdravniku, kateri je sam in vsa njegova družina bolehna in kateremu je tudi hči te dni umrla.

Jaz bi bil to reč uže poprej objavil, toda višji obziri so me zadrževali, pritožil sem se le pod roko na pravem mestu. Aj, magistratek, kako se da to opravičiti?

Iz Dekani dne 23. septembra 1885. — Vedno se čitalo v Edinosti razni predpisi, budi si iz okolice, Krasa, še celo iz Goriškega. Le v Istri bi kdo mislil, da se vrši vse v najlepšem redu, a temu ni tako. Tuji tukaj, namreč v Dekanih imamo človeka, ki sovraži svoj narod. Ker ga noče nobeden objaviti, zdi se mi potrebno nekoliko o njem izpregovoriti. Čitatelj si utegne misliti kakega italijanskega bogatina, kornjela, ali celo iridentarja — ne, ubog nezaveden kmetav je, ki uživa uže mnogo let čast cerkvenega starešine. Nač prečestiti g. župnik, vrli narodnjak in velik podpiratelj našež čitalnici, prizadeval si je uže mnogo, da ga spreobrne v načinega moža, a trmoglavnež ostane svojeglavnež. To se vede da se veselice, katero smo imeli v Dekanih, ni udeležil ni on, ni njegova družina. — To naj bi uže bilo, da le ne bi drugih od nje odtegaval. On, ki nema nobenega pojma o veselicu, ker se še nikoli ni nobene udeležil, on, ki je v svoji trmoglavosti največji neveden predznol se je grajati in zančevati sveto našo narodnost, svete naše narodne pravice. Ko je izvedel, da se naš g. župnik udeležuje vsake veselice, rekel je: »Tudi on zahaja k takim neumnostim? — O duhovnikih se je pa sploh izrazil, da se oni drže Slovenčine le v sled bojazni, da ne bi prišli pod italijansko vlado. Ali ne kaže ta plitvi njegov razum, iz katerega izvirata neumna in bolna misel, popolno zančevanje do naše prečestite duhovštine, in ali ne žali vsakega poštenega človeka, ki pozna njih zasluge na narodnem polju?«

Nasa godba je uže toliko izvrgena, da bi mogla o Sv. Telesu svirati pri procesiji, a našemu starešini ni to po volji, kakor češ: »smo mil!« V našej cerkvi se goji sveti in narodni čut in se nikakor ne ujema s tem, da bi taka cerkev imela oskrbnika, ki ima slabo imé pri duhovnikih in narodnih ljudeh. Uže to naj zadoščuje, da mu naša občina izreka svojo popolno nezaupnost, in da se pri bližnjih volitvah izvolita dva starešini, ki bi parallelno sodelovala z našim pred. duhovnikom, kolikor v cerkvenem, toliko v narodnem obziru. Bog živi konečno našega Izvrstnega g. župnika Matjana in nova starešini!

Po triletnem županstvu g. Grižona, volilo se bo letos, oktobra meseca, novo starešinstvo. Želim tudi jaz z g. župnikom vred, da se spolnijo besede, s katerimi je 18. avgusta g. župnik nazdravil županu z besedami:

Naj bi g. Grižonu osoda bila mila,
Da boga občina zopet županom izvolila.
Resnicoljub.

V Tolminu 25. septembra 1885. (izv. dop.) (Jonko. Premiranje živine). Bil sem včeraj v Boču in vidiel sem nekaj, kar je božjeg sodbi podobno. Kakor hitro se je telegraficno zvedelo, da je ljubljanska porota izrekla, da je Jonko nepošteno ravnal z našim gorskim ljudstvom, bil je ves Boč na nogah, vse, mledo in staro je bilo veselo zmage pravice. Veselje zarad tega dogodka pa vladala po vsej soškej dolini. Prašanje je zdaj, kaj poredjo oni, ki so Jonko kandidatom za dež. zbor postavili. Ali ga zdaj nekako ne primorajo, da se odpove častnej službi, kakor ga Bolčani primorajo, da se odpove vsem drugim častem. S tem činom so Bolčani več glavnaj hidri strli glavo. Kaj zdaj poreda star Scharfschützenhauptmann in še kdo drugi. 21. t. m. smo imeli tukaj razstavo in odlikovanje konj. Dosti in lepih živali je bilo, kar kaže naš napredok v živinoreji. Naš trg v obči lepo napreduje.

Iz Brež 22. septembra Resnica je Bogu in ljudem ljuba, prav stara prislovia in zato je dolžnost vsakega, da govori, poroča, piše itd. samo in golo resnico. Vse graje vredno je pa, če kdo zakriva rane, ki ga skele, le zato, da svet ne zve, kde ga boli. Še bolniku, ki svojemu zdravniku natančno ne razloži svoje bolezni, ne more zdravnik pomagati in umreti mora, če mu vsemogočni na kak čuden način k ozdravljenju ne pripomore.

Tudi jaz opazujem uže dalj časa rano, ki se čedalje veča in preti postati pogubo nosna metropoli Briski-Kojskemu. Priznati moram, da briške občine v obči vse lepo napredujejo v narodnem pogledu; celo Kozana, katero so nekaj nazivljali »skočevsko vase«, steje lepo kopico vrših, narodnih mož in ima v svoji sredi najboljše narodne pevce — le Kojsko spi, nevezdramno spi. A to ni še najhujše hudo. Najhujše hudo je to, da ima Kojsko v svoji sredi prijatelje (?), ki so zato skrbeli, da se je vrinol v to vas laški duh. Hočeš li poznati te prijatelje, dragi čitatelj? To so večinoma vsi oni, ki nosijo imeni Kum ... pardon, Cumar in Lenardič; namreč sicer Zanut, sicer Zanetto, sicer Vikič itd., katerim se je pridružil še Štacunar, ki je, naselivši se v Kojsko, začel svojo laščino usiljevati občinarjem. Ta je pravi pravcati »Cikorjaš«. Čudno se mi zdi od tega človeka, ki je s Krass doma, da tako ljubi »Cikorja« in nje namene. Apage satanas!

Ti ljudje, njim na čelu sicer Zanut in še gospod Mihel z njimi, lomijo mej seboj laščino, da je jo. In prav ti napenjajo vse žile, da bi izpodrinoli sedanje županstveno zastopstvo in sedli na izpraznene stole. Pa to se ne bo godilo in se ne sme godit! Saj nismo še na glavo padli, ali možjanov cikorji prodali! Ko bi ti ljudje prišli v županstveni zastop, utegnolo bi se začeti laščo mašovanje, katerega ne smemo in nikakor nečemo imeti. Pozor torej volilci v dan 28. t. m. in naslednje dni. Voli može iz naše srede — kmete — ne pa visoke gospode, grajsčakov in takih, kajih je stram, da so jim bile matere in očetje Slovenke in Slovenci. Nikakor ne smemo voliti mož, ki na nas, uboge kmete, le iz visočine gledajo, in kateri — tako hočejo ti ljudje — smemo le s klobukom v roki približati se. Mož, ki poitaljančujejo svoja imena samo zato, da skrivati skušajo slovensko korenino, ki vedno in povsod le tujiščno čislajo, takih mož mi Slovenci ne bomo volili ni sedaj, ni nikoli.

Pravijo, da se je A. Kocijan ... pardon Cocijančič odpovedal kandidaturi v občinstvu. Saj ima prav, sprevidel je, da grozje ni še zrelo, kakor lisica pod visokim latnikom. Kojsčani in vsi iz drugih občin, boste previdni, da ne bo v Škodovam, v sramoto pa vsem briškim Slovencem. Kmet ostane vedno kmet, tudi če je in postane občinstvo. gospod pa neče in ne more s kmetom prijazno občevati, ker se boji, da ne bi ga videl kateri iz njega vrste, da s kmetom govori. Pozor torej! Na svidenje v Vedranu!

Bric.

Iz Ljubljane, 24. septembra. — (Porotna tiskovna pravda G. Jonko župana Boškega in dež. poslanca proti Sl. Narodu) vršila se je tri dni in izvršila v četrtek ob 11. uri v noči. Zastopnika govorila sta vsak po dvakrat od 4. do polu 10 ure, potem je začel predsednik svojo razpravo. Nekaj minut čez deseto uro umaknuli so se porotniki (načelnik baron Lazzarini) na posvetovanje, ki je trajalo celo uro. Stavila so se jim ta le prašanja, katerih tukaj le jedro podajemo:

I. Ali je zatoženi Ivan Železnikar krv, da je s prihodenjem članka v »Sl. Narodu« razpostavil Matijo Jonko javnemu zančevanju z očitanjem nečastnih dejanj in dogodkov? Porotniki so rekli »da« z jednajstimi glasovi proti jednemu.

II. Ali je zatoženi J. Železnikar do kazal resnico nečastnih in Jonkota sramotnih dejanj? — To prašanje stavilo se je v dodatku, če se prvo prašanje potrdi. Porotniki so z jednajstimi glasovi izrekli: »da«.

III. Ali je zatoženi J. Železnikar krv, da je obdužil Matijo Jonko nepoštenega dejanja, s katerim ga je pripravil v javno zančevanje. (Dogodek o kravah kupljenih na javnej dražbi za 55 gl. z obljubo, da jih vrne gospodarju za isto ceno, kar se ni zgodilo.) Porotniki so rekli z desetimi glasovi: »da«, z dvema: »ne«.

IV. Zopet dodatno prašanje za slučaj, če se potrdi III. prašanje: Ali je zatoženi IV. Železnikar nepošteno dejanje, v III. prašanju omenjeno, kot resnično dokazal? Vseh deset glasov: »da«.

Na podlagi tega oprostila ga je c. kr. porotna sodnija pregiška žaljenja česti in tožnika Matijo Jonko obsodila na plačilo sodniških stroškov.

Omeniti nam je, da je zagovortik zatoženca g. dr. Kraševci uže briljantno govoril in napravil ne le na občinstvo, temeč tudi na porotnike globok vtisek. G. Jonko je bil po tem zagovoru kar učen. Ta proces s sensationom je spravil vso Ljubljano na noge, in ko so mnogobrojni poslušalci zasišali razsodbo porotnikov, dali so odrušek z navdušenimi živoklici. V ljudstvo je pač globoko vkoreninjen čut za pravo in kadarkoli triumfira pravica nad krvicavo, vselej se naše slovensko ljudstvo nizrečno veseli. Govori se tukaj, da je Jonko sklenol, da se precej odpove poslinstvu in županstvu. Njegov zagovornik pa je potožil ugovor nullitet, kar pa teško kaj pomore.

Domačie in razne vesti.

Prestolnica Stefanija je po darila 100 gold. ščipkarske ſoli v Izoli, katero je pri zadnjem bivanju v Miramaru obiskala.

Srbška kraljica Natalija v Opatiji je mnoga občina zaradi njenih posebnih lepot in duhovitosti. Ona zna nekaj prav dobro razun ruskega in srbskega, tudi nemško, francosko, angleško in je nekaj tudi v vedah dobro podučena. Vtorek jo je obiskal tržaški namestnik baron Pretis. V četrtek pa se je kraljici predstavila deputacija domačega pešpolka, kralj Milan I. Opatija je prekrasen kraj, ki postane šečasoma bolj oniskovan, nego Meran. O tem kraju prihodnjič kaj več.

Tržaški mestni svet je imel po dolgem počivanju v četrtek 18. svojo sejo. Po prečitanih nekaterih poročil je občinski svetovalec dr. Venezian poprijel besedo ter zelo grajal zavlačevanje novih volitev v občinski svet in nazadnje prosil župana, naj mu naznani dobo, kdaj se razpišejo nove volitve, in vzrok, zakaj se zavlačujejo. Župan je odgovoril, da je bil o tej zadevi pri deželnem namestniku, kateri mu je mogel le to povedati, da se bodo volitve meseca oktobra vršile. Vzrok odlašanja je ta, da je bilo mnogo mesečnov zunaj mesta v dobi, v katerej so bile s prva namenjene volitve. Dr. Venezian se z odgovorom ni začoval, ampak stavljal je ta le predlog: »Županu naj se naroči, naj gre k njegovej prevzvišenosti gospodu deželnemu namestniku ter naj z ozirom na člen 32 mestnega statuta zahteva, da se volitve takoj razpišejo« in za ta predlog zahteva nujnost. Svetovalec Dimmer izjavlja, da ne bo glasoval za nujnost, ker njegova stranka o tem predlogu nič ni vedela. Pri vsem tem sta bila sprejeta oba Venezianova predloga. — Svetovalec gospod Živio je vprašal župana, dokler je uže dosegla oti gospoda Nabergoja sprežena zadeva o pomoči po toči poškodovanih ekol čanov. Župan je odgovoril, da je dal besedo, da se ta stvar ugodno resi in danoto besedo bo držal. Financa je še le zdaj dokončala pozvedanje školes in v kratkem se ustanovi pomočni odbor. Res je briga bila strašna, kdor hoče verjeti. — Nazadnje so se dovolili nekateri krediti.

Pevska zveza se je toliko kakor ustanovila. Vsa pevska in druga društva so začinjo nedeljo poslala svoje zastopnike, sklenilo se je v načelo, da se prej ko prej osnuje zveza. Voli se je v to poseben odbor in njemu za načelnika g. dr. prof. Karol Glaser ter se je odboru dal nalog da izvelja pravila, katera se v nedelje v posebnej seji prečitajo.

Tržaške novosti:

Nesreča. Poleg Zelenega hriba je prišlo gletno, krasno dete, prav angeljček pod kolesi tramwaja; voz je šel čez noge otroka in mu jih kar odtrgal od trupejca. Slišati stokanje malega nesrečnega in vedenega ga v nesrečnem stanju, v kakoršnem so ga nesli v bolnico; to je ganola vsega do solz. — Oj kako negotova je vsa srca človeška! — 60 letni kmet J. Sturm iz Gradišče je vozil na ročnem voziku neko blago; ker je bilo težko, odleti v ulico Pozzo bianco in pada v neko stekleno izložnico ter si na desnej roki žile tako nevarno prereže, da so ga morali precej nesti v bolnico.

Samomor. Parnik Minerva je predvječrajšnjem oušel iz Benetk proti Trstu. Na krovu je bilo tudi nekoliko italijanskih zidarjev; nek Michelutti, še mlad kamnosek pa je na potu kar naglo skočil s krova v morje in v valovih zginol. Zaman so bili vsi poskusi, da bi ga bili oteli valovom.

Zblaznila je 40letna deklica, Roza Todor, Tržačanka, našla so jo v novej luči, kjer je uganjala vsakovrstnih neumnosti. Policija jo je v vozu odpeljala v bolnico.

Policijsko. Nekega tata so zasčili z vrečo polno žebljev, vrednih f. 10, ukrajenih na somnju. — Dva tatova, ki sta ukradla ubogemu delalcu oblike za 5 f., so dejali pod klič. — Neznanitativi so ukradli nekemu vratarju vrečo kave, ki je bila pri njem spravljena. Zaprli so 5 vlačug, mej njimi 2 Dalmatinki, 2 Tržačanki in neko Nežo T. iz Itrijs, potem so zaprli tudi kakih 6 možkih zarad pretepa in ponosovanja.

Premiranje živine na Primorsku. V Tolminu so se 21. sept. 1885. premije za konje delile in so dobili:

A. Za kobile s žrebeti:
1. Andrej Mašera iz Kobarida 35 gld.
2. Jože Leupušček iz kanalskega Loma 20 gld.
3. Janez Lapajne iz Ponikve 15 gld.
Srebrne svetinje:
1. Jože Miklavčič iz Kobarida.
2. Jakop Maligoj iz Kamnika.
B. Mlade breje kobile:
1. Andrej Uršič iz Svine 25 gold.
2. Miha Skočir iz Staregasela 20 gld.
3. Janez Volarič iz Sužida 15 gld.

Srebrne svetinje:
1. Anton Lapajne iz Pečine.
2. Peter Podgornik iz Pečine.
C. 1 in 2 letne kobilice:
1. Valentin Pregel iz kanalskega Loma 15 gld.

2. Anton Sovdat iz Smasti 10 gld.
3. Jakob Hrast iz Tomina 10 gld.
Srebrne svetinje:
Anton Kavčič iz Ljubinja in Andrej Mašera iz Kobarida.

22. septembra v Gradiški:

A. Za kobile s žrebeti:
1. Leonard Andrian iz Ogleja 35 gld.
2. Natal Baldas iz Verse 25 gld.
3. Leonard Altran iz Ogleja 15 gld.
4. Martin Šuligoj iz Čepovana 15 gld.
Srebrne svetinje:
1. Alfred Lenasi iz Gorice.
2. N. Rikeren iz Gorice.
B. Za mlade breje kobile:
1. Angelo Antonelli iz Terca 25 gld.
2. Miha Pascolet iz Fiumicella 20 gld.
3. Janez Antonelli iz sv. Martina 15 gld.
gold.
4. Štefan Šuligoj iz Čepovana 15 gld.
Srebrne svetinje:
1. Janez Dimiani iz Vilevičentine.
C. 1 in 2 letne kobilice:
1. Baštan Paceo iz Cervinjana 15 gld.
2. Domenik Candus iz Romansa 10 gld.
gold.
3. Jakop Caligaris iz Rude 10 gld.
Srebrne svetinje:
1. L. Donati iz Rude.
2. Jakop Mariec iz Brune.
3. Franjo Bitistuta iz Skodovaka.

25. septembra v Pazinu:

A. Za kobile s žrebeti:
1. Matija Zulič iz Čepića 35 gld.
2. Jože Buršič iz Čepića 20 gld.
3. Fortunat Lupetina iz Pičina 15 gld.
4. Tomaž Lubičič iz Čepića 15 gld.
Srebrne svetinje:
1. Dr. Janez Canciar iz Poreča.
2. Jože Peculjč iz Brda.
B. Za mlade breje kobile:
1. Teodor Toreti iz Plovirja 25 gld.
2. Jože Hrovat iz Pass 20 gld.
C. 1 in 2 letne kobilice:
1. Matja Horovič iz Čepića 15 gld.
2. Tomaž Lubičič iz Čepića 10 gld.
3. Anton Nežić iz Čepića 10 gld.
Srebrne svetinje:
1. Janez Pavličič iz Novakov.
2. Anton Smilovič iz Tupljaka.
3. Mat. Karlič iz Tupljak.
4. Tomaž Berdar iz Novakov.

</div

Ker smo uže na tem ter smo rekli, da ste si te dve biblioteki v namen vzeli preiskovanje starejših del naših pisateljev, kajih zastonj iščeš po knjigarnah in če stokrat tuji v predelki kake knjižnice, nasvetovati se zdrzevamo odborn za izdavanje »Narodne biblioteke«, naj bi si pribadel, da le mogoče na svet spraviti kakde obdelanjeni v izvrstnem »Cvetju iz domačih in tujih logov« pred leti izdanem od prezasiščnega prerano umrlega Janežiča. Ovih knjižic ni nikder več najti, zato bi morala skrb biti »narodne biblioteka« da se zopet ta zanimljiva dela priobdelo. Hvalezen bi je bil marsikak prijatelj slov. slovstva, ako bi da le mogoče vnovič natisnola prevođe iz Platona, Vergilija, Ksenofonta Sofokla, »Vijem Tela« in dr.

Pred malo časom je zares začela temej svet posljala v novej oblike prelepo »Babico« in tako je želeti, da bi i nadjevala.

Ljudskej knjižnici pa bi morala prva skrb biti pretiskovanje raznih povesti in drugih podučnih spisov, ki se nahajajo v raznih letnikih »Novic«, »Besednik« in dr. listov; potem že-je prevodi. Prevajalo naj bi se pa rajši iz slovenskih jezikov (iz češkega, kar se je začelo, poljskega itd.) nego iz nemškega.

S tem nismo povedali sicer nič novega, ampak le opomniti smo hoteli ljubitelje slovenske knjige, naj bi se kaj bolj pobrignoli za-njo ter jo bolj kupovali nego dosedaj, ker le z boljšo podporo bodo ta hvalevredna podjetja mogla napredovati in v narodno prosveto delovati, drugače pa jenjati naročiu v škodo.

Mnogo bi koristili prevodi starih latinskih in grških klasicov naše na srednjih šolah se učedej mladini, ki bi gotovo rajši slovenski prevod v roke vseha, nego nemški. Prevodi klasicov so sicer od šolskih predpostavljenih učencem prepovedani, ali vendar so prevodi koristni ter nasvetovati jih je nelenim dijakom, naj bi se jih posluževali, ali samo za — to, da pogledajo, potem ko so sami prevoditi poskušali, je-lj so pomen dotičnega klasicira razumeli, ali ne. Prevodi, ako se tako rabijo od učencev, izobražujejo jih in v znanju utrijejo. In iz tega razloga bi mi nasvetovali, da se ponatisnejo ne le dosedaj v slovensko preložena dela starih klasicov iz omenjenega »Cvetja« in raznih šolskih poročil in slov. časopisov, temveč da se skrb, da se i druge prevajajo in objavljajo. Začetkoma se je to polje pri nas Slovencih že precej obdelovalo, v zadnjem času se pa povsem zapušča.

Hrvati mnogo bolj skrbje za-to, nego mi, oni imajo uže mnogo rimskih in grških klasicov v lastnem prelejem jeziku. Tudi druge »Cvetju« in »Glasniku« objavljene spise bi radi vidieli, da nam naročna Biblioteka preskrbi, za kar je bodemo tem bolj hvalenji ter jo kolikor možno podpirali.

Zadnji 19. snopič je prinesel povest »Berač« in »Elizabeta angleška kraljica«, zgodovinsko črtico. Oba spisa sta prevoda iz nemškega (ne da bi se navedlo od kakega pisatelja) s katerima bi se moralno rajši počakati ter nam podati ponatisek drugih koristnejših in lepših delo.

Upamo, da se bode na naše in mnogo rodoljubov žele blagovoljno ozir jemal ter se tem prej zvede, kar želimo. L.

Narodna biblioteka. Ravnikar je izšel 19. snopič te zaslužne bibliotek, ki ima to le vsebino: Berač; povest poslovenil J. P. in Elizabeta angleška kraljica, zgodovinska črtica poslov. J. P. — Priporočamo gorko to lepo berilo.

Tržno poročilo.

Kava. — Ker so došla ugodna poročila iz Amerike, zato je tukaj kupčja veliko bolj ožvela in so cene postale tako trdne, ako tudi niso dosti poskočile. Prodalo se je zadnje dni 1500 vreč Rio po f. 45 do 56, 2000 vreč Santos po f. 48 do 58, Java stane f. 58 do 64, Portorico f. 86 do 99, Ceylon plant f. 87 do 122, Peper Singapore stane f. 92, Penang in Batavia po f. 84.

Sladkor — slabo obranjana; poročila iz notranjih krajev o padajočih cenah, so pri nas te dni napravila pravo »paniko«, tukoj sicer, da so cene sladkorja kar zaporedoma padale za f. 1 pri kvintalu in da je postala kupčja jako mlahova. Te dni se je prodalo 4000 vreč finejšega sladkorja v kosih po f. 24 do 26.50.

Sadje. — Imamo uže samo novo levantinsko sadje, cene pa so blizu take, kakor lanskoga sadja, in vse kaže, da še padejo. — Pomeranče limoni f. 3.50 do 8, mandlji f. 83 do 85, rožčki pulješki f. 6.50 fige v vencih f. 13.50 do 14.50, opaši f. 18 do 21, ebele Elemen f. 26 do 29, Sultana f. 22 do 36, letosne sadje je še precej lepo.

Olje — malo obranjano; jedilno stane f. 40 do 44, namizno f. 67 do 83, bombažno ameriško f. 35, angleško Hull f. 30.

Petrolje — še precejšna kupčja po stalnej ceni f. 9.75. Tendenca dobra.

Domači prideki. — Nov fižol koks plačuje se po f. 16, mandolon f. 15, bohinec f. 13, rudeč f. 11. — Maslo dobro I. vrste f. 92 do 94, nižje vrste v sojih f. 86 do 90. — Pristne čespe f. 6, korun f. 4.

Zito — skoro nobene kupčje; pri vsem tem so cene trdne z dobro tendenco, moka pa je v zadnjem času za 2 do 3 po sto v ceni poskočila.

Les. — Kolera v Španiji in Italiji in pa politično tako črno obnebje vpliva kako neugodno na lesni trg. Poleg tega pa so začeli veliko lesa dovažati celo Iz Galicije, tako, da je uže veliko preveč lesa nakoplo se, kar vse vpliva na slabše cene; vse kaže, da cene lesa zdaj še prav zdatno padejo.

Seno — preveč dohaja tudi tega blaga na trg; zato ga slabo plačujejo in velja danes dobro konjsko seno f. 1 do 1.30, k večemu f. 1.40.

Borsno poročilo.

Prvi strah je pri kraju, borsa se je uže zopet pomirila, ker zaupa v evropski mir, k ljudu bolgarskim homotijam. Zato pa so danes državni papiri zopet bolj iskanji po viših kurzin.

Dunajska Borsa

dne 25. septembra

Enotni drž. dolg v bankovcih	81	gld	80	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	82	•	35	
Zlata renta	108	•	70	
5% avst. renta	98	•	80	
Delnice narodne banke	864	•		
Kreditne dežnice	283	•		
London 10 lir sterlin	125	•	55	
Napoleon	—	—		
C. kr. cekini	9	•	95	
100 državnih mark	5	•	93	

S Izlet v Pasjo vas!
Gospoda Sokoli se jutri točno ob 2 uri popoldne odpeljajo iz telovadnice, in kakor javljeno od sv. Jakoba.

Na zdravje!

Odbor.

V najem

se daje za 3 leta prodajalnic v občinske hiši Borštu ob novej železnici Trst-Hrpelje. Vsa prostornina obstoji iz: a.) prodajalnice, b.) 2 sob za stinovanja, c.) kuhinje d.) kleti, e.) hleva in dvorišča. — Dražba je 5. oktobra t. l. v imenovanej hiši Borštu.

Od ob. glavarstva

v Dolini dne 24 sept. 1885

Lampe, obč. glavar.

Nek zavod lische administratiorja. Prednost imajo penzionisti, ki so bili pri računstvu in so zmožni slovenskega in nemškega jezika. Gleda plače in drugih pogojev izvje se vse natančno pri našem uredniku.

ROOB COCCOLA posebnost

c. k. priv. in odlikovane tovarne

ROMANA VLAHOVA V SIBENIKU.

Podružnica v Trstu: Via S. Lazzaro 1B

Prijeten, krepačen liker, odlikovan se zlatimi kolajnami in diplomami na razstavah v Skradinu, Napolju, Trstu, Sv. Vidu, Lincu, na Dunaju, v Kalkuti itd.

Ta iz jagod Juniperus communis in dižčih željčih napravljen liker je prijetnega okusa.

Jako pospešuje prebavljene in se rabi z dobrim uspehom za krepljanje oslabnih moči, ker je dokazan njega zdravilni učinek na živce, možgane in na hrivatec.

Prodajo na debelo pre-skrbujejo moje hiše v Sibenu in v Trstu.

Pradaja na drobno v vseh kavarnah, prodajalnicah likerjev in sladičarijah.

Nepokvarjeni pravi liker se pozua po steklenici, v katerej je vtisnena firma, potem po zamahi z grbom in po malem ovitku z autografovano firmo Romano Vlahov.

15-48-6

Občinstvu so se zelo prikupile lekarja R. Brandt a švicarske kroglice ki so najprijetnejše, najljubše in najuspešnejše tomače zdravilo ki je skoraj po vseh lekarnah na prodaj. Kdor trpi na glavoboli, zipeko, tiščanje v želodcu, pritisu krvi itd. se lahko prepriča poskušajoč njih izboritih učinkov. Vsaka pristna škatljica ki se dobiva v lekarnicah za 70 kr.) nosi na sebi bel križ na rudečem polju in znakom R. Brandta.

Piccoli-jeva

želodečna esenca

lekarske Piccoli-ja »pri angelu« na Dunajske cesti v Ljubljani ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenčica, migremi, itd. in je najboljši pripomoček zoper glisto pri otrocih.

Pošija izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenicah za 1 gld. 39 novcev.

Steklenica 10 kr. Kdor je vzame več, dobi primeren odpust.

Gosp Gabr. Piccoli-ju, lekarničarju v Ljubljani.

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš cvet za želodec, kojega deli so mi dobro znani v velikih slučajih veselno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili.

Ljubljana, mesec januar 1884.

Dr. Emil vitez pl. Stöckl,

c. k. vladni svetovalci in deločno-sanitarni poročevalci.

Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljubljanskega lekarničarja Piccoli-ja hitre in prenike zdravilne moči. Z njim ozdrivilo je mnogo ljudi moje in sosedne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdaj prišel k meni, ki me prosi za jedno steklenico želodečne esence, kajih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlassish, župnik-kan. Plominj, Primorsko.

Antirheumon najboljše zdravilo proti prehlajenji, kostobolji, hromoti delavnih žutnic, bolečinam v križi in v prsih, prahladnim bolečinam v glavi in v zobe. Steklenica 40 kr.

Pastilje santoninske; (kolesci zoper gliste) izkušeno zdravilo zoper gliste škatljica 10 kr. 100 koščkov 60 kr. 1000 koščkov 5 gld.

Salicilne pastilje proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (disteritis), plučnim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hribovju. Škatljica 20 kr.

Zeljščni prasi sirop. Ta iz zdravilnih zeljšč delanih sirop se rabi z najboljšim uspehom proti vsem prsnim in pljučnim bolečinam, zališenju, kašlju, hribovosti, dušljivemu kašljiju itd. Odraženi naj vzamejo 3 do 4 žlice vsaki dan, otroci še toliko žlidje. Steklenica 36 kr.

Tu navedena. Kakor vsa druga zdravila se zmrzaj frišna doba v lekarni

G. Piccoli-ja

»pri angelu«

LJUBLJANA, Dunajska cesta.

Naročila izvršujejo se s prvo pošto proti povzetju zneska.

Zaloga skoro v vseh lekarnah Trsta, Primorskega, Istre in Dalmacije. 1-50 novcev.

Prodajo se v vseh glavnih lekarnicah n-

Mladenič

iz dobre hiše, Tržačan, ki zna slovensko, nemško in italijansko, bi rat řel za praktikanta v kakoršno potajstvo raznega blaga, tuji na deželo. — Več pové naš urednik.

ŽELODČNE BOLEZNI

je mogoče HITRO in POPOLNOMA ozdraviti po

JERUZALEMSKEM BALZAMU

edini in nedosegljivi želodčni pičaci.

Da si človek izvoli pravi lek proti želodčnim boleznim, pač ni tako lehkovo, posebno dandanes, ko v trgovini prodajajo vsakovrstne enake leke.

Večina raznih kapljic, izlečkov itd., kateri se občinstvu kakor pravi čudeži priporečajo, niso nič drugača, nego skodljiva zmes.

Edini **Jeruzalemski balzam** si je zagotovil vsele svoje priproste sestave, odločno oživljajoče in želodčne živce hitro krepljene moči pravico prednosti nad vsemi dosedaj v tej stroki poznanimi zdravilami, kar dokazuje tudi sè vsakim dnevom več pršanje po njemu. Ta bal